

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Kwaliteit dienstverlening bij ontbindingsprocedure

Geschillencommissie Advocatuur ADV06-0162
Bindend advies d.d. 21 december 2006
(mrs. Van der Groen, Nauta-Sluis en Schop)

Onderhandeling over ontbindingsvergoeding tijdens zitting kantonrechter. Cliënte meende dat sprake was van een vergoeding ad € 21.589,79 bruto, de beschikking luidt echter € 11.289,78 bruto. De kantonrechter had zich ter zitting uitgelaten over het niveau van een mogelijke vergoeding. Typefout in brief van advocaat na beschikking. Cliënte maakt aanspraak op verschil door middel van schadevergoeding van € 10.000.

Feiten

De advocaat staat de cliënte bij in een procedure tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

Bij de mondelinge behandeling bij de kantonrechter is onderhandeld over een schikking in het kader van de ontbinding van de arbeidsovereenkomst tussen de cliënte en haar werkgever. De werkgever had de ontbinding verzocht wegens een bedrijfseconomische noodzaak. Tijdens een schorsing hebben onderhandelingen in de gang plaatsgevonden. De cliënte ging bij de schikking uit van een bedrag van € 21.589,79 bruto. De advocaat kwam terug van de schikkingbespreking met de wederpartij en legde volgens de cliënte niet uit dat het om veel minder geld ging, anders was zij

niet akkoord gegaan. Wel is gesproken van vijf maandsalarissen, maar niet van € 11.289,78 bruto. Ook als zij de termen 'factor 1' of 'factor 2' had opgevangen, zou zij de advocaat zeker om opheldering hebben gevraagd. De gang van zaken op de zitting is – aldus de cliënte – tekenend voor het optreden van de advocaat: hij heeft weinig tijd, bedient zich van vakjargon en is kortaf. Hierop volgend heeft de cliënte een brief van de advocaat ontvangen waarin de inhoud van de schikking is opgenomen. Daarin staat het bedrag van de bij de schikking toegekende vergoeding genoemd als € 21.589,79 bruto, het bedrag waarmee de cliënte meende akkoord te zijn gegaan. Weken later ontving de cliënte de beschikking van de rechtbank, waarin het bedrag van € 11.289,78 bruto werd genoemd. Bij brief van 7 augustus 2006 berichtte de advocaat de cliënte daarop dat er in zijn brief van 20 juli 2006 een storende typefout was opgetreden in het bedrag van de vergoeding. De advocaat heeft zich bovendien zeer onbeleefd tegenover de cliënte uitgelaten.

De cliënte verlangt dat de commissie een door de advocaat aan de cliënte te betalen schadevergoeding vaststelt, welke schade de cliënte stelt op het verschil tussen € 21.589,79 en € 11.289,78, grofweg € 10.000.

De advocaat betreurt het dat zijn brief een typefout bevat. Een typefout kan uiteraard geen verandering brengen in een tijdens de schorsing van de zitting bereikte schikking, die aansluitend aan de kantonrechter is medegedeeld en in de ontbindingsbeschikking is verwerkt. De kantonrechter hield op de zitting de mogelijkheid open dat door de aantrekkelijke economie de noodzaak van de ontbinding wellicht was weggefallen. Ter staving zou hij mogelijk nadere cijfers van de werkgever willen ontvangen. Voor de cliënte, die arbeidsongeschikt was, betekende dit dat de arbeidsovereenkomst mogelijk in stand zou blijven, hetgeen zij niet wenste. De inzet van de cliënte was een ontbinding met een zo gunstig mogelijke vergoeding.

De kantonrechter heeft op de zitting aangegeven dat een redelijke vergoe-

ding zou uitkomen ergens tussen het standpunt van de werkgever (1,45 x brutomaandsalaris ofwel € 3.274 bruto) enerzijds en de kantonrechttersformule met factor C = 1 (5 x brutomaandsalaris inclusief vakantietoelage ofwel € 11.289,78 bruto) anderzijds. Vervolgens zijn partijen de gang op gegaan, waar na onderhandeling met de werkgever en afzonderlijke raadpleging van de cliënte de feitelijke schikking is bereikt, waarbij onder meer een vergoeding van vijf brutomaandsalarissen (€ 11.289,78) is overeengekomen. Een rond bedrag is in de samenvatting van de schikking aan de cliënte door de advocaat niet genoemd. De daarop volgende typefout doet aan het vorenstaande niet af en heeft voor de cliënte ook geen schade tot gevolg gehad. Over de bejegening heeft de cliënte zich eerst na de afronding van het dossier beklagd. De cliënte heeft volgens de advocaat geen schade geleden.

Beoordeling van het geschil in conventie en reconventie

Ter zitting van de commissie is uitgebreid stilgestaan bij de gang van zaken tijdens de zitting van de kantonrechter en met name de schorsing gedurende welke de schikking tot stand is gekomen. In de kern betreft het geschil de vraag of de cliënte bij het akkoord gaan met de schikking bekend was dat zij haar akkoord gaf aan een ontbindingsvergoeding ten bedrage van € 11.289,78 bruto, of dat zij toen in de veronderstelling verkeerde, en tot de ontvangst van de ontbindingsbeschikking van de kantonrechter is blijven verkeren, dat er geschikt werd voor vrijwel het volledige bedrag dat werd gevraagd in het verweerschrift dat de advocaat namens de cliënte had opgesteld.

Naar ter zitting aan de commissie is gebleken, zijn beide partijen het erover eens dat op de gang ten tijde van de schorsing van de zitting van de kantonrechter in ieder geval is gesproken over vijf maandsalarissen. De commissie is van oordeel dat de cliënte hieruit heeft kunnen opmaken welk bedrag de ontbindingsvergoeding ongeveer bedroeg. Voorts vermeldt het proces-verbaal van

de mondelinge behandeling door de kantonrechter het later in de ontbindingsbeschikking opgenomen bedrag van € 11.289,78 bruto, hetgeen het naar het oordeel van de commissie zeer waarschijnlijk maakt dat dit bedrag in ieder geval toen, ten overstaan van de kantonrechter, met zo veel woorden is genoemd.

Tegenover het een en ander heeft de cliënte haar stelling dat zij mocht uitgaan van een ontbindingsvergoeding van € 21.589,79 bruto onvoldoende aannemelijk weten te maken.

Voor de commissie staat, gelet op het een en ander, voorts voldoende vast dat het in de brief van 20 juli 2006 genoemde bedrag van de ontbindingsvergoeding op een typefout berust. Dat de cliënte na ontvangst van deze brief enige tijd in de veronderstelling is geweest dat de ontbindingsvergoeding bijna tweemaal zo hoog was, is zeer te betreuren. De advocaat heeft voor de typefout terecht en meermaals zijn excuses aangeboden. De enkele typefout kan het oordeel van de commissie echter niet anders maken.

Het komt de commissie voor dat de advocaat summier is geweest in de informatieverstrekking richting de cliënte. Ook is het de commissie niet ontgaan dat de communicatie niet optimaal is geweest, waarbij de advocaat als professionele partij niet zonder blaam blijft. Feit is dat van schade die dientengevolge is geleden – gelet op het vorenstaande – niet is gebleken. Evenmin kan naar het oordeel van de commissie gezegd worden dat de kwaliteit van de dienstverlening van dien aard is dat deze matiging van het gedeclareerde bedrag zou rechtvaardigen, nog daargelaten dat uit de schikking blijkt dat de wederpartij de eigen bijdrage voor rechtsbijstand aan de cliënte heeft vergoed.

Beslissing

Het door de cliënte verlangde wordt afgewezen.

.....

Klachtrecht bij bijzonder belang

Raad van Discipline Amsterdam, 4 december 2006
 (mrs. Van der Molen, Van den Berg, De Groot, Remme, Voorhoeve)

Het klachtrecht komt slechts toe aan degenen wier belang door het gewraakte handelen van de advocaat is geschaad of wier functie meebrengt, dat zij een bijzonder belang hebben bij het weren of beteugelen van misslagen door advocaten.

- Art. 46 Advocatenwet
- Gedragsregel 2 lid 1 (6 Tuchtprocesrecht)

De klacht

De klacht houdt kort gezegd in dat mr. X in strijd heeft gehandeld met Gedragsregel 2 lid 1 en bijbehorende toelichting door als advocaat op te treden voor de werkgever van klager, een stichting waarvan klager bestuurslid is.

Overwegingen van de raad

Als uitgangspunt geldt dat Gedragsregel 2 lid 1 bedoeld is ter bescherming van de belangen van de cliënt. Slechts in bijzondere gevallen kunnen ook niet-clieënten klagen over handelen in strijd met voornoemd artikel. Voor de ontvankelijkheid van de klacht is vereist dat klager belang heeft bij zijn klacht. Niet voldoende is dat klager stelt of bedoelt het algemeen belang te dienen dat ermee gebaat is dat advocaten zich aan de voor hen geldende normen houden. De behartiging van het algemeen belang te dezen is toevertrouwd aan de deken.

Het klachtrecht komt slechts toe aan degenen wier belang door het gewraakte handelen van de advocaat is geschaad of wier functie medebrengt, dat zij een bijzonder belang hebben bij het weren of beteugelen van misslagen door advocaten (Hof van Discipline 16 november 1970, *Advocatenblad* 1972, p. 154).

Klager heeft onvoldoende gesteld en aannemelijk gemaakt dat hij als wederpartij van de cliënt van mr. X in deze tuchtrechtelijke procedure als belang-

hebbende bij de onderhavige klacht kan worden beschouwd; van bijzondere omstandigheden op grond waarvan klager ten deze een klachtrecht toekomt, is de raad niet gebleken.

Volgt

Verklaart de klacht niet-ontvankelijk.

.....

Incidenteel appèl niet mogelijk

Hof van Discipline, [xxxxx DATUM? CU] januari 2007, nr. 4613

(mrs. Peeperkorn, Sterk, De Ruuk, Van Loo, Meerman-Padt)

Raad van Discipline Arnhem, 31 januari 2006

(mrs. Van Ginkel, Bige, Brandsma, Van Halder, Maisan)

- Art. 57 Advocatenwet (6 Tuchtprocesrecht)

Feiten

De raad doet uitspraak in een klacht van klagers tegen mr. X op 22 mei 2006. De klacht van klagers tegen mr. X is deels gegrond verklaard en deels ongegrond. De memorie waarbij mr. X van de beslissing van de raad in hoger beroep is gekomen, is op 20 juni 2006 ter griffie van het hof ontvangen. Klagers zijn bij memorie van antwoord, ter griffie ontvangen op 13 oktober 2006, eveneens in hoger beroep gekomen.

Overwegingen van het hof

De termijn voor hoger beroep aan de zijde van klagers was op 13 oktober 2006 verstreken. Klagers zijn daarom niet-ontvankelijk in hun hoger beroep. Voor zover zij beogen met een beroep op het bepaalde in het vierde lid van art. 57 van de Advocatenwet hun grieven tegen de ongegrondverklaring van de betreffende klachtonderdelen toch aan het oordeel van het hof te onderwerpen, faalt dit beroep. Genoemde bepaling heeft niet de strekking om na het verstrijken van de termijn voor hoger beroep dit bij wijze van incidenteel appèl nog mogelijk te maken.

Volgt

Het hof verklaart klagers niet-ontvankelijk in hun hoger beroep.

.....
Kwaliteit van curator weegt het zwaarst

Raad van Discipline Arnhem, 22 januari 2007
 (mrs. Van der Pol, Breuning ten Cate, Brandsma, Klemann en Noppen)

Onder omstandigheden dient de hoedanigheid van de curator zwaarder te wegen dan de hoedanigheid van de advocaat.

- Art. 46 Advocatenwet
- Gedragsregels 12 en 13 (5.1 Regels die betrekking hebben op de juridische strijd)

Klacht

Mr. Y, klager, verwijt mr. X dat hij bij de conclusie van repliek de brief van mr. Y van 2 februari 2006 als productie heeft overgelegd. Deze brief bevat een voorstel voor een minnelijke regeling. Mr. Y is van mening dat mr. X dus doende tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld heeft. Daarbij doet mr. Y een beroep op de Gedragsregels 12 en 13.

Overwegingen van de raad

De klacht betreft het overleggen van een brief van mr. Y aan mr. X van 2 februari 2006 bij de conclusie van repliek. Enerzijds heeft mr. X de brief in zijn hoedanigheid van curator ontvangen en heeft hij de onderhavige procedure in zijn hoedanigheid van curator aanhangig gemaakt. Immers, de procedure is gebaseerd op artikelen 42-51 van de Failissementswet en slechts de curator kan een procedure gebaseerd op deze wetsartikelen aanhangig maken. Anderzijds heeft mr. X zelf, althans in elk geval samen met een andere advocaat, processtukken, waaronder de conclusie van repliek, opgesteld en aldus werkzaamheden verricht die bij uitstek zijn voorbehouden aan een advocaat. De raad is

van oordeel dat bij de beoordeling van de verweten gedraging de hoedanigheid van de curator zwaarder weegt dan de hoedanigheid van de advocaat.

Ten dezen is met name van belang dat mr. Y zijn brief van 2 februari 2006 aan mr. X in zijn hoedanigheid van curator heeft toegestuurd en niet in zijn hoedanigheid van advocaat. Voorts is van belang dat mr. Y in zijn brief niet uitdrukkelijk heeft vermeld dat het gaat om een confraternele brief en ten slotte, dat mr. X er ook anderszins niet op bedacht behoefde te zijn dat mr. Y met deze brief wel zou hechten aan confraterniteit.

Indien mr. X niet tevens advocaat zou zijn geweest, had de brief zonder meer overgelegd mogen worden in de gerechtelijke procedure. Niet valt in te zien waarom mr. X minder zou mogen slechts omdat hij tevens advocaat is.

Op grond van het voorgaande kan reeds worden aangenomen dat de vraag of mr. X tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door de brief over te leggen, in beginsel niet ter beoordeling van de tuchtrechter staat. Zijn kwaliteit van curator behoort het zwaarst te wegen. Voor tuchtrechtelijk ingrijpen is slechts plaats indien mr. X zich door het overleggen van de brief zou hebben misdragen en daardoor het vertrouwen in de advocatuur zou hebben geschaad. De raad is van oordeel dat dat niet het geval is. Daarom is de raad van oordeel dat de klacht ongegrond is. Van een tuchtrechtelijk relevante gedraging is eens te meer geen sprake waar, zou het accent gelegd worden op de hoedanigheid van mr. X van advocaat, in het licht van de wijze waarop eerder, ook door mr. Y zelf, werd omgesprongen met tussen mr. X en de raadslieden van een andere betrokken partij gewisselde brieven, geen sprake is van voldoende ernst.

Volgt

De klacht is ongegrond.

.....
Welwillendheid tussen advocaten

Raad van Discipline Amsterdam, 23 januari 2007
 (mrs. Roëll, Breederveld, De Groot, Remme en Westhoff)

De tussen advocaten te betrachten welwillendheid strekt zich niet uit tot de onderlinge betrekkingen tussen (voormalige) partners in een advocatenmaatschap. Evenmin is de welwillendheid die tussen advocaten dient te bestaan aan de orde, wanneer die voormalige partners uiteenlopende standpunten innemen wanneer zij door een voormalige cliënt aansprakelijk worden gesteld.

- Art. 46 Advocatenwet (5.4 Welwillendheid in het algemeen)
- Gedragsregel 17

Feiten

Mr. X en mr. A vormden met enige anderen een advocatenmaatschap. In de loop van het jaar 2000 raakt de samenwerking verstoord en vertrekt mr. X. Met betrekking tot een cliënte, Z B.V., ontstaan punten van discussie. Het blijkt dat mr. X Z B.V. heeft gedagvaard op naam van de maatschap met betrekking tot openstaande declaraties. Z B.V. blijkt bovendien een klacht te hebben ingediend tegen mr. X die heeft geleid tot een berisping. Z B.V. stelt vervolgens de maatschap van mr. A aansprakelijk voor de schade die uit het klachtwaardig handelen voortvloeide, waarna de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van het kantoor van mr. A dekking weigert omdat de claim te laat zou zijn gemeld.

De klacht van mr. A valt uiteen in drie onderdelen:

- a mr. X heeft een dreigende schadeclaim noch aan het kantoor van mr. A gemeld, noch aan de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar waardoor schade dreigt;
- b mr. X heeft nagelaten om de kwestie met betrekking tot deze claim buiten

- rechte op te lossen;
 c mr. X heeft het kantoor van mr. A aldus meegesleept in een kwestie waar het kantoor part noch deel aan heeft.

Beoordeling

Ten aanzien van klachtonderdeel a overweegt de raad dat de verweten gedragingen van mr. X in het onderhavige geval buiten het bereik van het tuchtrecht vallen. De tussen advocaten in hun onderlinge verhouding te betrachten welwillendheid is immers in beginsel voorgeschreven voor de onderlinge betrekkingen tussen advocaten in hun hoedanigheid van – voor cliënten optredende – advocaten, en niet voor de onderlinge verhouding tussen partners in een advocatenmaatschap. De raad betreft in zijn oordeel op dit punt het feit dat de onderliggende verstandhouding tussen mr. A en mr. X tijdens de loop van hun samenwerking in 2000 ernstig verstoord is geraakt en na korte tijd heeft geresulteerd in de beëindiging van de samenwerking. Ten overvloede overweegt de raad dat het maar zeer de vraag is of vóór december 2004 door mr. X rekening diende te worden gehouden met een dreigende schadeclaim, anders dan een claim wegens excessief declareren, welke laatstgenoemde in ieder geval niet onder de dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering zou vallen. Klachtonderdeel a is dan ook ongegrond.

De klachtonderdelen b en c lenen zich voor gezamenlijke behandeling. Ten aanzien van beide klachtonderdelen staat vast dat mr. X de vordering, die zijn ex-cliënte Z B.V. op hem stelt te hebben, betwist. Het is naar het oordeel van de raad niet tuchtrechtelijk aan mr. X verwijtbaar dat hij dit standpunt inneemt. Het feit dat mr. X het dus (mogelijk) laat aankomen op een civielrechtelijke procedure waarin ook het kantoor van mr. A kan worden betrokken, maakt dit niet anders. Ook hier geldt dat de welwillendheidsplicht tussen advocaten in de onderhavige situatie niet in het geding is.

Beslissing

De raad verklaart de klacht ongegrond.

.....

Bezwaren tegen klachtomschrijving deken

Raad van Discipline Amsterdam, 29 januari 2007
 (mrs. Markx, Van den Berg, Doeleman, De Regt en Trap)

De tuchtrechter oordeelt over klachten zoals deze door de deken in zijn aanbiedingsbrief zijn omschreven; het systeem van de Advocatenwet brengt mee dat de raad uitsluitend klachten in behandeling kan nemen die eerst door de deken zijn onderzocht. Aan latere aanpassingen door of namens de klager dient daarom voorbij te worden gegaan. Bezwaren tegen de klachtomschrijving van de deken in zijn aanbiedingsbrief dienen derhalve eerder dan pas ter zitting te worden aangevoerd.

- Art. 46 Advocatenwet (6 Tuchtprocesrecht)

Feiten

Mr. X heeft klaagster sedert januari 2004 bijgestaan in kwesties die samenhangen met haar echtscheiding. Op 5 juli 2005 heeft mr. X namens klaagster een verzoek ingediend bij de rechtbank te C tot wijziging van de gezagsbeschikking van het gerechtshof te D ter zake van de kinderen van partijen. Daarnaast heeft mr. X voor klaagster in kort geding schorsing van de gezagsbeschikking gevorderd.

Bij vonnis van 14 september 2005 is de gevorderde schorsing afgewezen. Bij brief van 4 oktober 2005 heeft de griffie van de rechtbank te C mr. X bericht dat de zitting zou plaatsvinden op 18 oktober 2005. Op de aan die brief gehechte lijst is aangegeven dat mr. X uitdrukkelijk tien dagen voor de zittingsdatum een aantal stukken diende over te leggen. Die brief is door het kantoor van mr. X afgestempeld op 6 oktober 2005. Op 7 oktober 2005 heeft klaagster mr. X

in een gesprek medegedeeld niet langer van zijn diensten gebruik te zullen maken. De inhoud van dat gesprek heeft mr. X klaagster bij brief van diezelfde datum bevestigd. Op of omstreeks 13 oktober 2005 heeft klaagster haar dossier bij mr. X opgehaald.

De klacht

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat mr. X:

- a klaagster niet tijdig op de hoogte heeft gebracht van de datum van de zitting op 4 oktober 2005;
- b klaagster alleen telefonisch de datum van behandeling van de zitting op 18 oktober 2005 heeft doorgegeven, zonder vermelding van het tijdstip;
- c op 13 oktober 2005 nog geen stukken voor deze zitting had ingediend, terwijl die uiterlijk 10 oktober 2005 hadden moeten zijn ingediend;
- d klaagster onvoldoende heeft geïnformeerd welke stukken moesten worden ingediend en op welke termijn;
- e ten onrechte twee toevoegingen heeft aangevraagd, waardoor klaagster tweemaal een eigen bijdrage heeft moeten voldoen.

Beoordeling

De raad begint met vast te stellen dat de raad de klachten zal beoordelen zoals deze door de deken in zijn aanbiedingsbrief zijn omschreven. Het in de Advocatenwet neergelegde systeem brengt met zich mee dat de raad uitsluitend klachten in behandeling kan nemen die eerst door de deken zijn onderzocht. Indien en voor zover de (advocaat van) klaagster zou menen dat de formulering van de klachten aanpassing zou behoeven, had het op de weg van (de advocaat van) klaagster gelegen om zulks eerder dan pas ter zitting aan te voeren. Dit geldt temeer nu de advocaat van klaagster de zaak direct van mr. X heeft overgenomen en klaagster in diezelfde periode haar klachten indiende. De raad gaat er dan ook van uit dat de advocaat van klaagster van de inhoud van en het onderzoek naar de ingediende klachten op de hoogte is geweest. Indien dit niet het geval zou zijn, dient dit voor klaagsters risico te komen.

De onder a en b genoemde klachtont-

derdelen lenen zich voor gezamenlijke behandeling. Het verwijt is dat mr. X klaagster al op 4 oktober 2005 de zittingsdatum van 18 oktober 2005 had kunnen en moeten meedelen. Beide klachtonderdelen hebben derhalve betrekking op de wijze waarop mr. X klaagster over de zitting van 18 oktober 2005 informeerde.

Uit het dossier en het onderzoek ter zitting blijkt dat de oproep van de griffie het kantoor van mr. X heeft bereikt op 6 oktober 2005; vanaf dat moment was mr. X in staat klaagster te informeren over datum en tijdstip. Het staat vast dat klaagster op dat moment al wel de datum kende; alleen het tijdstip nog niet.

Op 7 oktober 2005 vond een gesprek tussen klaagster en mr. X plaats. Bij die gelegenheid heeft mr. X het tijdstip niet doorgegeven, terwijl de informatie daarover al wel door zijn kantoor was ontvangen. Het had op de weg van mr. X gelegen bij die gelegenheid klaagster van dat gegeven in kennis te stellen, dan wel een kopie van de oproep mee te zenden met zijn brief aan klaagster van diezelfde dag. Mr. X voert aan dat hij de oproep tijdens zijn gesprek met klaagster nog niet onder ogen had gehad.

Ook wanneer wordt aangenomen dat zulks het geval is geweest, neemt dat

niet weg dat mr. X de oproep, zodra hij deze onder ogen kreeg, met de grootste spoed aan klaagster had moeten doorsturen. Mr. X heeft niet gesteld deze spoed te hebben betracht, hetgeen wel in de rede had gelegen, juist gelet op de mededeling van klaagster dat zij een andere advocaat in de arm had genomen. De raad acht deze gang van zaken ongelukkig, maar niet dermate ernstig dat dit tuchtrechtelijk verwijtbaar is. Deze klachtonderdelen zijn daarom ongegrond.

Ad klachtonderdelen c en d

Ook deze klachtonderdelen lenen zich voor gezamenlijke behandeling. Vast is komen te staan dat mr. X pas op 6 oktober 2005 tezamen met de oproep het lijstje ontving met stukken die hij uiterlijk op 10 oktober 2005 diende aan te leveren. Toen klaagster haar opdracht aan mr. X op 7 oktober 2005 beëindigde, had mr. X nog geen stukken ingediend, hetgeen, gelet op het feit dat de termijn nog liep, niet tuchtrechtelijk verwijtbaar is. Na 7 oktober 2005 was het de verantwoordelijkheid van de opvolgend advocaat de stukken in te dienen. Daarvan diende deze opvolgend advocaat uiteraard wel op de hoogte te worden gesteld. Mr. X heeft ter zitting erkend dat hij het lijstje tijdens het gesprek op 7 oktober 2005 niet met klaagster

heeft besproken, omdat hij (de oproep met) het lijstje nog niet onder ogen had gehad. Aan klaagster kan – ook op dit punt – worden toegegeven dat dit niet de schoonheidsprijs verdient, vooral nu klaagster kennelijk ook zelf – in zeer korte tijd – nog het nodige moest doen om die stukken te verzamelen. In de omstandigheden zoals hiervoor uiteengezet, acht de raad dit niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Daarbij wordt ook betrokken dat de termijn die de rechtbank had gesteld wel erg kort was en dat de rechtbank hier kennelijk soepel mee is omgegaan, nu de stukken die de opvolgende advocaat op een latere datum dan 10 oktober 2005 namens klaagster indiende, door de rechtbank zijn geaccepteerd. Ook deze klachtonderdelen zijn ongegrond.

Ad klachtonderdeel e

Op grond van de nagezonden stukken constateert de raad dat de feitelijke gang van zaken met betrekking tot de door mr. X aangevraagde toevoegingen en de door klaagster betaalde eigen bijdragen onvoldoende kan worden vastgesteld. De klacht hierover kan dan ook niet gegrond worden verklaard.

Beslissing

De raad acht de klacht in alle onderdelen ongegrond.

(advertenties)